

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.,
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cisnădiei 3.

Se prenumără și la poște și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipscani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Sibiu, 25 Noembrie st. v.

Sîntem geograficește departe de republica geografică și nu avem în nici o privință legături cu dînsa, afară de legăturile de rasă și de simpatii, pe care ori-ce popor iubitor de cultură va trebui să le aibă totdeauna pentru poporul francez.

Nu mai conduși de aceste simpatii privim la cele ce se petrec astăzi în Franța, și judecata ne face asupra lor nu este dictată nici de ură, nici de preocupări, nici de vre-un interes oarecare.

Tochmai pentru aceea ne pare rău, că judecata noastră nu poate fi favorabilă. Ne pare rău, că poporul francez, pe care în toate timpurile mari l-am văzut în fruntea Europei, astăzi se vede a fi ajuns pe un povârniș, pe care se scoboară repede tot mai jos de pe înălțimea, pe care îl sciam în timpii trecuți.

Nu încapă îndoeală, Franța a decăzut sub domnia republicii a treia și, — ceea ce este mai rău, — decadența se pare a nu-și fi ajuns încă culmea.

Ceea ce am fost într-un articol al nostru, publicat înainte de aceasta cu câteva luni, trebuie să repetăm și acum: Franța înăuntrul este desordonată, ear' înafară izolată.

Ear' această stare de lucruri tot mai mult îi scădește viața și influența ce i-se cuvine în concertul european.

Dar' nu poporul francez poate fi cauza la acestea, ci înșasi republica, sau mai bine zis, politica observată de reprezentanții republicii. Reprezentanții republicii? Este greu a ne pune întrebarea, cum este astăzi reprezentată republica franceză și care sînt scopurile urmărite de reprezentanții ei. Căci de câțiva ani încoace nu vedem nici un avînt spre o activitate pozitivă, nici o putere de inițiativă spre reforme și îmbunătățiri, care să salveze statul din piroteala, în care a ajuns. Din contră tot mai cutezătoare se manifestează curente primejdioase, în care nu putem vedea altceva, decât presemnele descompunerii.

Nu vom merge mai departe înapoi, decât până la timpul, în care a părăsit

Jules Grèvy scaunul presidial al republicii.

Deja împregiurările, sub care el a fost silit să se retragă, au fost de rău augur pentru situațiunea internă a Franței.

Ca urmaș al său a fost ales actualul president Sadi-Carnot, nu de un partid tare și destoinic de guvernare, ci așa dîcînd de toate nuanțele republicane, care toate așteptau mult dela firea sa conciliantă și moderată. Fie pentru-că această fire conciliantă și moderată are multă înrudire cu ceea ce se numește slăbiciune, fie din vina stării anormale a parlamentarismului în Franța, fie în sfîrșit din ori-ce cauze, destul, ca așteptările puse în presidenția lui Sadi-Carnot nu s'au împlinit.

Franța și astăzi ne prezintă aspectul posomorît al unui stat, care se consumă în eforturi zadarnice, fără a fi în stare să facă ceva pentru redobîndirea pozițiunii sale perdute.

Guvernele franceze, care s'au succedat în timpul din urmă, și mai mult ca toate cel actual, s'au vădît în neputință de a pași cu hotărîre și cu idei pozitive în fruntea afacerilor. Ele au fost aduse și răsturnate totdeauna sub auspiciile disordinei și ale perplexităților, au avut o viață scurtă și cîtă vreme au stat la putere, au fost contracarate și ținute în neputință de a lucra când de una, când de alta, când de toate nuanțele republicane și chiar de cei mai apropiați aderenți ai lor.

Sub asemenea împregiurări ordinea și bunăstarea au trebuit să dispară și din țeară și din cercurile ei conducătoare, ear' în locul lor s'au ivit și se ivesc curente destructive, al căror product au fost afacerile scandaloase ale lui Wilson, Numa Gily, Andrieux etc.

Sub asemenea împregiurări nici parlamentul, nici guvernul nu mai conduc poporul, care vîdînd, că treburile nu merg bine, și demoralizat fiind prin spiritul impotenței, care emanează de sus, devine cel mai productiv teren pentru oamenii și ideile extravagante, cum sînt un Boulanger, Deroulède și ceea ce ei reprezintă.

Mai adăugăm și greșelile făcute în politica externă, animositatea atât de rău

ascunsă față cu Italia și Germania și preste tot față cu alianța de pace a Europei centrale; mai considerăm în sfîrșit și cochetăria exagerată cu Rusia, care nici pentru pozițiunea ei geografică, nici pentru ideile și sistemul de guvernare ce reprezintă nu se potrivește pentru o alianță folositoare Franței, ci contribuie numai la neîncrederea celorlalte puteri europene și prin urmare la izolarea Franței, și după toate acestea trebuie să dîcem, că nu putem prevedea, când și de unde ar pute veni îndreptarea relelor și începutul unei ere mai bune pentru republica franceză.

Dar' ceea ce nu poate politica franceză, avem nădejdea basată pe experiența istorică, că va pute spiritul cel sănătos al poporului francez.

Acesta se va ridica sigur nu preste mult deasupra miseriilor zilei și va pretinde sanarea relelor și delăturarea cauzelor lor. Am dorî, ca reprezentanții republicii să poată dovedi prin fapte, că nu sistemul republican, nu forma actuală de guvernare este cauza principală a răului. Am dorî aceasta în interesul republicii, căci națiunea franceză, aflîndu-o pe dînsa vinovată, ușor s'ar pute întempla să se arunce în brațele acelora, care nu reprezintă republica, ci vîd salvarea numai în schimbarea actualului sistem de stat.

„Romänische Revue“ în Viena. Din izvor competent aflăm, că cu 1 Ianuarie a anului viitor această revistă va apăre în capitala Austriei. Dl Dr. Corneliu Diaconovich, directorul revistei, a luat deja toate dispozițiunile în această privință.

Noi înregistrăm scirea cu bucurie și ținem, că pozițiunea organului nemțesc, care până aci a apărut cu atât zel interesele românesce, a căștigat foarte mult prin această schimbare de domiciliu. Lucrarea politică a revistei „Romänische Revue“ va fi în Viena fără îndoeală mai mănoasă ca în ori-care altă localitate a Austro-Ungariei.

Un lucru necuviincios.

Cam la două săptămîni după-ce domnul Ioan Slavici a publicat scri-soarea sa din „Luminătorul“ reproducă și de noi, în care anume spune, ceea ce de altminteala este natural, că nu ia nici un fel de parte la nici un fel de

afacere publică și se roagă anume, ca în vederea pozițiunii, în care se află, se fie scos din discuțiunile publice, aflăm în „Kolozsvár“ următoarea deservită lipsă de bunăcuviință publicistică.

„Dl Slavici chiar și din Vaș se face important. Publică în „Tribuna“ o declarațiune, a cărei mîduvă este, că el preste tot n'a provocat pe bărbaiții români de preste Király-hágó, ca Alexandru Mocsonyi, Brediceanu etc., să se facă membri ai consorțiului „Tribunei“. Căci trebuie să se scie, că pe Slavici l-au bînuît cu aceasta.

„Apoi ca un atare, care ține cu mîna sa pe întreg poporul român de chică, care în cele din urmă este o mare putere între Români, scrie, că este adevărat, că i-a propus să restabilească echilibrul în partidul național, care a pornit spre descompunere pentru bînuirile cătorva răuvoitori, dar' el la aceasta s'a gîndit numai; nu a scris nimînu în această materie, căci a venit la mijloc procesul de presă și el a trebuit să se ducă.

„Dl Slavici, care, după-cum se vede, se pretinde deja om mare, dă a presupune, că foarte mulți îl cercetează în singurătatea sa, pe care cu căldură îi spriginesce cu sfaturile sale.

„Din fiecare rînd ese la iveală importanța ce-și dă și lauda, că el este o putere. „Un cuvînt ca o sută, dl Slavici este om mare. Acolo dărim unde vrea și acolo vindecă unde-i place.

„Un lucru este sigur și acesta este, că spre cea mai mare bucurie a noastră dl Slavici este singur acela, care a spart partidul național și anume a făcut-o în „Tribuna“ sa, luînd în bătaie de joc pe confratele său „Gazeta, aruncînd cu noroiu asupra bărbaiților cu vață ai Românilor și preste tot, în felul lui Bolond Istok aruncînd în noroiu și mocirlă fără nici un program hotărît, așa cum a plăcut pozițiunii sale private.

„Astfel partidul s'a part, ear' dl Slavici, prelîngă toată importanța ce-și dă, nici după singurătatea sa din Vaș nu este persoană acomodată de a conduce poporul român. El conduce pe acela, care se tem de peana lui, dar' pe Români independenți și de sine stătători nu-i conduce.

Va să dîcă un publicist închis în temniță, pentru-că a avut curajul de a-și exprima fără frică vederile sale, se roagă de colegii sei liberi să-l cruțe, cîtă vreme nu este în poziția de a putea participa la discuțiunile publice; ear' colegii sei liberi, foarte liberi și umbriți de grația guvernului și a fondului de dispozițiuni, publicității dela „Kolozsvár“, nu se rușinează a răspunde la această rugare cu întîmpinarea mai sus citată, ale cărei afirmațiuni tendențioase, noi nici n'avem trebuință să spunem

publicului românesc, că numai adevărului nu corespund.

Dar' chiar adevărul să-l conțină acea întîmpinare, ar trebui să înțeleagă „viteji“ dela „Kolozsvár“, că dacă nu sentimental datorinței colegiale, cel puțin bunăcuviința ar pretinde, ca să lase în pace pe un om, căruia puterea statului i-a luat posibilitatea de a se apăra de bătărăniile lor. Ce va să dîcă aceea, a ataca pe cineva, care nu se poate apăra. Este acesta lucru cîștit și cavaleresc, domnilor cavaleri dela Cluj!?

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 25 Noembrie st. v.

Iubileul de patruzeci de ani de guvernare al Maiestății Sale s'a sîrbat în toate părțile monarhiei în cea mai mare liniște, fără sgomot și în mare parte prin înființarea de fundațiuni umanitare, conform intențiunilor Preafînale. Firea cea sburdalnică a concetățenilor nostri maghiari însă nu s'a putut pe un locuri stîmpera nici cu acest privilegiu. Ieri am arătat felul, cum un dîr maghiar și-a dat expresiune indignațiunii sale, pentru-că președintele unui senat școlar a participat și el în mod oficial la serviciul divin ce s'a sîrbșit în ziua de 2 Decembrie. Astăzi trebuie să înregistrăm un incident mult mai neplăcut, care s'a petrecut în Pojon și care a degenerat într-o formală demonstrațiune antidinastică.

Studentii dela academia de drept din Pojon împreună cu alți studenți de pe la institutele de învățămînt de acolo au arangeat alaltăieri înaintea casei primarului Mergl un ciarivari. Causa acestei demonstrațiuni a fost, că cu privilegiul reprezentațiunii teatrale festive din incidentul iubileului de guvernare, mușica a cîntat imnul poporal, pe care publicul l'a aclamat. Dela casa primarului, demonstrații s'au dus pe promenadă dinaintea cafenelei Stock, unde s'au repetat scenele turbulente, până-ce a sosit poliția și i-a împrăsciat.

Demonstrațiunile s'au repetat și ieri și, după o depeșă telegrafică ce o primesce „Erdélyi Híradó“, demonstrații s'au postat din nou înaintea casei primarului, unde oratorul lor a declarat, că o asemenea arangeare a reprezentațiunii teatralea fost o palmă dată sentimentului comun, ceea ce primarul avea datorința să împedecă. Tinerimea a strigat apoi „Abzug“—uri atît primarului, cît și publicului ce eșia dela teatru.

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Fapta omenească.

Scrieri adresate unui om tînăr.

VII

(Urmare).

Dacă pot și cum pot, — întrebî tu, — să mă fac judecător în faptele mele, să aleg, să rezonaz?

Mă întorc ca totdeauna la începutul vieții mele individuale.

Fă și tu ca mine. Căci dacă bine și folositor e să te joci cu copiii, pentru-că se-ți dai seamă despre faptele lor, cheia înțelepciunii o găsești numai în amintirile ce i-au rămas din proprii ta copilărie.

Eu eram, precum scii, mare ștregar în copilăria mea. Nu-mi aduc cu toate acestea aminte, ca vre-odată în copilăria mea să mă fi încăierat cu vre-un alt băiat, să fi lovit pe vre-un „dușman“ al meu ori să mă fi apărut când cineva voia să mă bată.

Tu scii cum sînt băieții. La școală, pe uliță, la cîmp, pe deal, pe sub clăie din grădină, pretutindenea unde se nimeresc mai mulți, ei se iau la trîntă, își mîsoară puterile în luptă dreaptă, fac clăie preste grămadă — și jocul de cele mai multe-ori se încheie cu încăierări.

Eu eram la toate ștengăriile în frunte, dar' la trîntă nu mă dădeam, în luptă nu mă prindeam, în clăie nu mă băgam, eară când vedeam vre-o încăierare, o luam lafugă, și

dacă eram urmărit, mă apăram aruncînd cu petri în cei-ce mă urmăreau, un lucru, la care mă pricepeam de minune.

Și scii prea bine, că fricos nu eram.

E însă în mine un fel de oroare constituțională pentru tot ceea ce este o palmă, un pumn, o lovitură, pentru tot ceea ce produce durere trupească, încît în copilăria mea fugiam plîngînd când vedeam, că cineva bate vre-un cal ori vre-un bou, ear' astăzi, deși nu sînt cătuși de puțin nervos, rănesc fără de voe când vîd pe cineva bătînd fie chiar și numai o pisică, animalul atît de nesuferit pentru mine.

Și totuși. —

Aveam în copilăria mea un amic, pe care foarte mult îl iubiam eu și poate chiar mai mult îl iubia mama, fiindcă era blînd, înțelept, tăcut, frumușel și orfan. Tatăl lui murise în revoluțiunea dela 1848 otrăvit, ear' muma lui, o rudă depărtată și foarte iubită a mamei, murise și ea cîtva timp în urmă. Astfel Emil rămăsese copil mic la bunicul său, protopopul, „domnul nostru“, cum îi diceau oamenii, un om de o rară bunătațe, care îl iubia cum bunii își iubesc nepoții pemeși orfani.

Mai bună societate mama nu putea să-mi dorească, și bună era cu atît mai virtuos, cu cît Emil era cu vre-un an mai mare și în toate privințele mai înaintat ca mine, deci un fel de „mentor“ al meu. — Apoi, — un lucru, căruia mama îi dădea importanță, — el fusese altoit de pe mine.

Emil mă iubia și el, și cele mai frumoase reamintiri din copilăria mea, toate mi-l

aduc aminte și pe el. El însă era mai mare ca mine și de o fire poate mai duioasă, dar' mai puțin năvalnic; mă iubia deci mai puțin decît eu îl iubiam pe dînsul.

Astfel foarte adese-ori se întempla, că el mă îndemna să fac lucruri, pe care nu le-aș fi făcut, dacă nu el ar fi fost acela, care doră să le fac. Din contră eu, care eram și mai mic și mai neastîmpărat, resistam cu multă îndărătnicie, când vorba era să facem vre-un lucru, pentru care el putea să fie certat.

Într-una din zilele de vară întorcîndu-mă dela școală, am trecut pe lîngă „plebania“ catolicilor, o casă, care avea vre-o șapte ferestri, deci o streșină lungă spre uliță. Sub streșină erau totdeauna o mulțime de cuiburi de rîndunele. Nu m'am putut stăpîni nici astă-dată să nu arunc cu petri în cuiburi, și din nenorocire una dintre petrele aruncate de mine a sburat în fereastră și a spart un geam, tocmai din fereastră odăii, în care plebanul cînta la clavier.

M'am spăriat, dar' n'am fugit decît după-ce plebanul eșise la uliță ca să mă tragă de urechi.

Sciam, că acum e rău de tot, fiindcă plebanul trecînd așa în plimbare pe lîngă noi, se opria cîte odată și stătea de vorbă cu tata, îmi neteșea pîrlul și mă întreba ce am învățat la școală și când am să trec la școală cea nemțescă, eară mama îl pune foarte sus pe „papa cel nemțesc.“

Am sosit dar' plîngînd acasă și i-am spus mamei ce am pîșit. Dînsa m'a mîngăiat și m'a încredințat, că vina e a celorlalți ștengen-

gari, care m'au învățat să arunc cu petri și cu care eu nu trebuie să mă mai însoțesc.

M'am liniștit în cele din urmă.

Mama însă nu era deloc liniștită.

La casa noastră erau totdeauna struguri, căci, — așa dîcea „tata bătrîn“, — la o casă cum se cașe la culesul viilor trebuie să beai vin din anul trecut, la tăiatul porcilor trebuie să mînănci slănină din earna trecută, ear' cu „părgavii“ trebuie să duci și un strugure din anul trecut la biserică.

Mama a umplut deci o farfurie cu struguri, — lucru rar în timp de vară, — și m'a trimis cu ea la părintele pleban, ca să-i sîrut mîna, să-i cer iertare și să-l rog să primească acei struguri drept despăgubire pentru geamul spart.

Mult a ținut până-ce m'am putut îndupleca să o fac aceasta, dar' am făcut-o, m'am dus, am cerut iertare, am dat strugurii, ba eram acasă când părintele pleban a venit să mulțamească pentru surprinderea ce i-s'a făcut și m'a lăudat, că sînt băiat bun.

Eram cu toate acestea foarte tare hotărît de a nu mai arunca cu petri în cuiburile de rîndunele, căci rînduneaua, așa dîcea mama, e gîina lui Dumnezeu și e și peșcat să-i faci vre-un rău.

Preste cîteva zile însă Emil a venit la noi și înspre seară l'am petrecut acasă, ear' drumul nostru trecea prin fața plebaniei.

Am început ear' să aruncăm în cuiburi. Îmi era foarte greu să o fac, dar' o făceam, fiindcă așa voia Emil, așa mă împingea și pe mine firea mea și nu mă mai puteam stăpîni.

Aruncam însă cu mare băgare de seamă, ca să nu mai sparg geamuri.

Am spart un cuib, din care n'a cădît însă decît un singur puin. Ceilalți sburaseră, precum se vede, căci și acesta era mare, deși nu putea încă să sboare decît la distanțe mai mici.

Era lucru de sine înțeles, că puil acesta îi rămînea lui Emil. Nu l'aș fi luat eu, Doamne ferece! — dar' nici el nu 'mi-l'ar fi dat.

Am aruncat dar' mai departe, ca să spargem încă un cuib pentru mine. Emil însă era preocupat de puil lui și nu arunca cu același zel ca mai înainte. Era par'că prea puțin îi pasă, dacă voiu ave ori nu și eu un puil. Aceasta mă mîhnia. Îi diceam deci mereu să arunce și el, mă aprinsesem, încît îmi venia să plîng, eară el ridea de mine. În cele din urmă însă tot el a nimerit cuibul, din care a sburat apoi o rîndune. Eu am început să alerg în direcțiunea, în care ea sbură, strigînd mereu: Puil meu! Puil meu! — După-ce „puil meu“ era sburat, încît nu-l mai vedeam, m'am oprit sus pe deal și m'am întors.

Emil ridea de se prăpădia și eu îl înțelegeam acum, căci grozav de hăzoasă trebuie să fi fost furia, de care eram cuprins.

Atunci însă îmi perdusem cu deservîșire sîrita.

Cum adevă? — Eu îmi călcaseam pe inimă și mă rămesesem și fără de puil, ear' Emil ridea!?

Aș fi voit să plîng, dar' nu puteam.

Spre binevoitoare luare aminte!

Subscrisul îmi iau vocea, de a aduce cu toată onoarea la cunoștința p. t. publică, spre comoditatea stimabililor mei mușterii, mi-am procurat

eu unicul în piața de aici

UN CONFORMATEUR

construit după cel mai nou sistem. Acela servește a da pălăriilor tari, atât cylindrelor, cât și pălăriilor de ori-ce soiuri întocmai forma capului, fără de a strica forma pălăriei. La nici o pălărie, potrivită prin noul meu conformateur, nu mai există apăsarea molestătoare de până acum a pălăriei.

Pentru sezonul de toamnă și iarnă

recomand onoratului public cel mai bine asortat deposit de cylindre, chapeau-chape-uri, pălării de mătăasă și de pârle în cele mai gustoase și mai noue culori și fațonuri pentru domni și băieți, precum și pălării de copii, cu cele mai moderate prețuri.

Specialitate de fabricat propriu

de pălării fine de mătăasă (cu pâr lung), precum și de pălării de pârle pentru preoți, cele din urmă foarte recomandabile pentru trănicia și deosebita lor ușurătate, ofer cu cele mai ieftine prețuri.

Pentru o frecvență pe cât se poate de numeroasă invită cu toată onoarea

Fritz Connerth,

pălărier.

Sibiu, piața mare Nr. 9.

(Lângă palatul Bruckenthal.)

Comande din afară, conform trimerii măsurii în centimetri, se efectuează prompt cu rambursă postală.

[583] 80-52

Institutul tipografic în Sibiu.

Strada Cisnădiei Nr. 3.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI”.

- Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus de la 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
- Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Piperuș Pătru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Păcală și tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Colăcărul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Fiica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Îndărășul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Blăstem de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Bunica** de Bojena Némová, tradusă din limba boemă de Prof. dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus de la 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
- Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Din bătrâni.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Cenușotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Un petitor îndărășnic.** Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Prietenul meu Vântură-Teară.** Din poveștile californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Scăpăratoarea.** Din poveștile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Strigoaia.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Taina unei vieți.** De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Sgârcitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nusciul-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Dina-împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
- Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Rusalin pcurarul.** Poveste de Nicolae Trimișoniu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
- Roma învinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragioli. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
- O sută de ani.** De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vândătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Iunie 1888.

Budapesta—Predeal					Predeal—Budapesta					Budapesta—Arad—Teiuș					Teiuș—Arad—Budapesta					Copsa mică—Sibiu				
	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren mixt		Tren de persoane	Tren accelerat	Tren mixt	Tren omnibus			Tren omnibus	Tren de persoane	Tren de persoane		Tren mixt	Tren de persoane	Tren mixt						
Viena	11.10	8.—			București			4.40	7.30	Viena		11.10	2.—	Teiuș		11.24	3.—	1.42	Copsa mică		2.29	4.35		
Budapesta	7.40		3.10	6.18	Predeal			9.12	1.14	Budapesta		8.20	9.05	Alba-Iulia		12.09	3.44	2.32	Șeica mare		3.02	5.05		
Szolnok	11.06	4.05	7.38	9.38	Timiș			9.36	1.45	Szolnok		11.20	12.41	Vințul de jos		12.30	4.10		Loanneș		3.46	5.46		
P. Ladány	2.02	5.47	5.39	12.02	Brașov	{	—	10.12	2.32	Arad	{	4.10	5.45	Șibot		1.01	4.43		Oena		4.18	6.17		
Oradea-mare	{	4.18	7.01	8.46	1.51	{	4.10		7.10		{	2.17	4.30	Orăștia		1.32	5.13		Sibiu		4.42	6.40		
Vărad-Velenceze			7.11	9.18	2.11				7.31			2.37	4.43	Simeria (Piski)		2.32	6.15	11.—						
Fugyi-Vásárhely				9.27	2.19				8.14			3.19	5.07	Deva		2.52	6.35	11.21	Sibiu			8.50	10.—	
Mező-Telegd				9.44	2.32				8.36			3.48	5.19	Brăncieva		3.28	7.02		Oena			9.17	10.24	
Rév			7.41	10.21	2.55				9.12			4.05	5.41	Iliș		3.55	7.28		Loanneș			9.45	10.50	
Bratca			8.10	11.38	3.38				10.24					Gurasada		4.08	7.40		Șeica mare			10.20	11.20	
Bucia				12.16	4.01				10.46					Zam		4.44	8.11		Copsa mică			10.49	11.45	
Cucina			9.04	1.57	4.49				11.19					Soborșin		5.30	8.46							
Huiedin			9.34	3.11	5.31				10.37					Conop		6.27	9.33		Cucerden—Oșorheiu—Regh.-săs.					
Stana				3.40	5.40				10.59					Radna-Lipova		6.47	9.53							
Aghirș				4.15	6.12				11.16					Pauliș		7.28	10.27	5.50	Cucerden			3.05	3.25	
Ghirbău				4.36	6.24				11.37					Györök		7.43	10.42	6.13	Cheța			3.35	3.58	
Nădășel				4.58	6.38				12.16					Arad		7.59	10.58	6.38	Ludoș			3.56	4.20	
Cloj				10.34	6.56				12.38					Szolnok		8.28	11.35	7.19	M.-Bogat			4.06	4.30	
Apahida	{	11.15			7.15				1.51					Budapesta		8.42	11.39	7.38	Cipeu-Iernut			4.43	5.11	
Ghirș		11.34			7.41				2.18					Viena		9.17	12.31	6.20	Kereș-Sz.-Pál			4.59	5.23	
Cucerdea		12.45			9.18				2.48							2.32	5.12		Nireșteu			5.21	5.53	
Uioara		1.30			10.—				2.56							6.—	8.20		Oșorheiu			5.40	12.55	
Vințul de sus		1.37			10.09				3.14							3.—	6.05		Reghinul-săs.			7.56	7.—	
Aiud		1.45			10.19				3.26															
Teiuș		2.07			10.48				3.41															
Crăciunel		2.26			11.55				4.01															
Blaj		3.11			12.54				5.28															
Mickasza		3.24			12.52				5.56															
Copsa mică		3.54			1.34				6.37	5.32														
Mediaș		4.09			2.19				7.29	6.11														
Elisabetopol		4.21			2.46				7.56															
Sighișoara		5.11			3.31				8.18	6.43														
Hașfalău		5.45			3.59				8.58	7.12														
Homorod		6.12			4.32				9.15															
Agostonfalva		7.32			6.58				9.34															
Apatia		8.17			7.21				9.53	7.51														
Feldioara		8.37			7.21				10.25	8.17														
Brașov	{	9.45			8.23				10.47															
Timiș		1.55	5.37		9.02				10.57															
Predeal		2.53	6.20		9.52				11.04	8.42														
București		3.28	6.47						11.19	8.47	10.50													
		9.35	11.50						1.15	10.08	1.33													
									3.29	11.51	3.29	3.15												
									6.33	1.50	7.45	10.—												
									2.50	7.15	6.05													
Murăș-Ludoș—Bistrița					Bistrița—Murăș-Ludoș					Budapesta—Arad—Teiuș					Teiuș—Arad—Budapesta					Copsa mică—Sibiu				
Murăș-Ludoș				4.40	Bistrița				—															
Tagu-Budatelic				8.02	Tagu-Budatelic				9.41															
Bistrița				—	Murăș-Ludoș				1.11															
Nota: Numerii încautrați cu linii groase înseamnă carele de noapte.																								

Nota: Numeri încaușrați cu linii groase semnifică carele de noapte.